Thompson M1A1 Military
„Cybergun”

Megérkezett a „Lövészárok seprű”, amit gondolom vártak már sokan, de most végre elérhetővé vált a Szentesi Airsoft Légió által, halkan jegyezném meg, igen baráti áron…
Egy a lényeg, keressétek a www.sasl.extra.hu oldalon!!!

A Thompson géppisztoly a szesztilalom alatt vált hírhedté. Eme korszakban egyaránt használták a rendőri erők és a szeszcsempészek is. Tommy Gun-ként, Chopper-ként, Chicago Typewriter-ként és Chicago Pianó-ként is ismerték. A Thompsont a katonák és a „civilek” egyaránt kedvelték az egyszerűségéért, a .45 ACP átütő ereje, és a tűzgyorsasága miatt.

A Thompson géppisztolyt John Tagliaferro Thompson, az Egyesült Államok Ellátó Szolgálatának nyugalmazott dandártábornoka tervezte, aki többek közt részt vett a Springfield ’03 és a .30-06-os lőszer kifejlesztésében, valamint részese volt a Colt .45-ös M1911 adaptációjának. 1916-ban megalapította az Auto-Ordnance Corporation-t. 1917 végére sikeresen optimalizálták a Blish zárat a Colt .45 ACP töltényhez (Automatic Charger Pistol), ami a leginkább alkalmas volt a fegyverhez. A projekt akkori neve Annihilator volt, és 1918-ig az egyéb felmerült problémákat is sikeresen megoldották, a fegyver megérett a sorozatgyártásra. Azonban a háború azelőtt befejeződött, hogy a prototípusokat leszállíthatták volna Európába.

Így 1919-ben az Annihilator-t hivatalosan átkeresztelték a Thompson Submachine Gun-ra. A Thompson első nagy sorozata az 1921-es modell volt. Civilek kis számban vásárolták (borsos ára miatt), azonban kisebb sorozatokban rendszeresítette a U.S. Post Office, a rendőrség, különféle hadseregek és rendőri

erők Közép- és Dél-Amerikában, az ír köztársasági hadsereg, az amerikai tengerészgyalogság, Egyesült Királyság, Franciaország, Ausztrália, és a Szovjetunió is. A nacionalista Kína saját részre gyártotta is. Az FBI-nál 1976-ig volt rendszerben, amikor is kivonták korszerűtlen volta miatt. A Thompson kifejezetten katonai modelljei az M1928 és az M1 széria. Az M1928-as modell még léghűtő bordákkal ellátott csővel, Cutts csőszájfékkel és hord fogantyúval volt szerelve, valamint 20/30 töltényes szekrénytár és 70/100 töltényes dobtárral volt ellátva. Az M1 modellnél elhagytak minden, a gyártási költséget növelő hűtőbordát, hord fogantyút, valamint csak a 20/30 töltényes szekrénytárral látták el őket.

No, de térjünk rá tesztünk tárgyára, a „Kíbergúny által gyártott” (megalol…) M1A1 Thompson Military modellre. Nos, a franciáknál marha drága lehet a színes kartonpapír és a műanyag fólia előállítási költsége, mert bizony minden terméket dupla áron akarnak rásózni a jól megvezetett vásárlókra… Vagy talán az általuk megvásárolt licencet akarják bevasalni rajtunk…

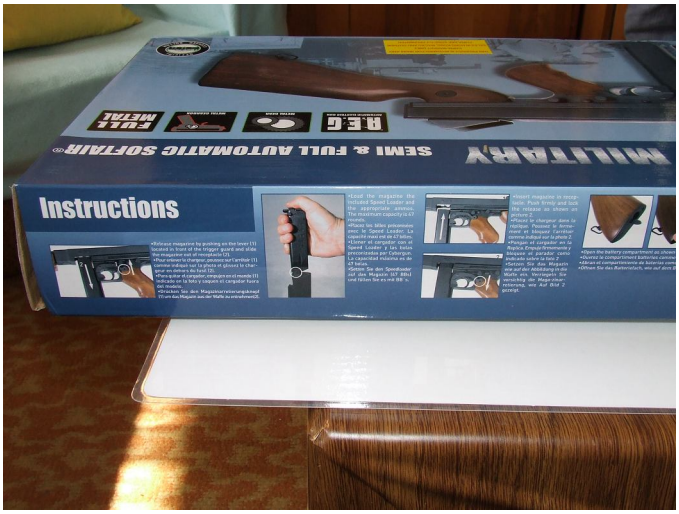

Ne ijedjen meg senki, tesztünk alanya természetesen Cyma Thompson, csak átcsomagolva, és majdnem authentikus feliratokkal ellátva, amit persze akár bele is gravírozhattak volna festés helyett, de örüljünk hogy kapunk ilyet is.

Mivel volt szerencsém a Marui változathoz, ugyanis egyik csapattársam több mint egy évig játszott vele, így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy odadörgölhetem az orra alá az én Thompson-omat, ami szinte teljesen ugyanaz, csak 1/3 áron… ☺☺☺

Szóval a fegyver a szokásos zöld Cyma szíjjal, 250 mAh töltővel, 8,4 V 1200 mAh Ni-Cd akkumulátorral van csomagolva, valamint kapunk hozzá egy gyorstöltőt, lévén, hogy low cap táras a lelkem. A tár műanyagból leledzik, szép matt 30-as tárat mintáz, a doboz szerint 47 BB kapacitással

rendelkezik, gyakorlatilag azonban koppra töltve 59 BB fér bele, amit az utolsó szálig ki is lő a fegyver. A Marui tárakkal teljesen kompatibilis. A 300 fps körüli teljesítmény a Marui változatra hajaz, a pontosság és a közel 50 méteres lőtávolság szintén. A felhasznált anyagok terén szintén nem fogunk jelentős változást tapasztalni, a tok és a külső cső spiáter, a gearbox-ot magába foglaló alsó rész ABS, a

fautánzatok szintén ABS-ből készültek. Műanyag a hop-up kamra, nagyon finom állítható hengeres tárcsával, réz cső, fém tűzváltó- és a biztosítókapcsoló, és fém a tár rögzítő/kioldó. Eredeti szándékomtól eltérően nem tudtam szétkapni a gearbox-ot apró darabokra, egyrészt idő hiányában, másrészt, mert lusta voltam.

Így csak megfelelően felvérteztem LZS-2 líthium-bázisú kenőzsírral, amit minden fegyveremben használok, mivel a csapágyak szépen zsírban voltak, de a fogaskerekeknél nem vitték túlzásba. A fegyver 6-os gearbox-al rendelkezik, azonban a motor a pisztolymarkolatban van elhelyezve, míg emlékeim szerint a

Marui-ban mintha a tok alsó részében vízszintesen helyezkedne el, az AGM MP-40-hez hasonlóan (bár lehet, hogy az én emlékezetem csal…). A pisztolymarkolat egyébként az AK variánsokon tapasztalható tipikusan Cyma betegségben szenvedett, vagyis mocorgott, de ezt gyorsan orvosoltam némi szigetelő szalag felhasználásával.

Kisebb kezű játékosoknak egyébként széles lehet a robosztus markolat. Az első

irányzék természetesen fix, a hátsó irányzék egy műanyag lapka nyílt és diopteres irányzékkal, oldal és függőleges irányban állítható egy kis dupla tüskés-rugós szerkezet segítségével. Nincs túlbonyolítva, de legalább van állítási lehetőség. A felhúzó kar működik, funkciója nincsen. Kapunk szép festett feliratokat, majdnem azonos szövegezéssel, mint az eredeti fegyvereken, igazából inkább gravírozással mutatott volna jobban, mint fehér festéssel, de még lehet, hogy meg is csináltatom gravírral, mégis csak szebben mutatna rajta, főleg teljesen authentikus feliratozással. A „fa” alkatrészek a megszokott szép Cyma műanyagok, amik mindig kellemesen mutatnak, bár az illesztésnél lenne rajta egy pici munka. A tár kialakítása miatt a gyors tárcsere eleve kizárva, mivel a tárkioldó kar feltolása után még kifelé csak-csak kihúzza az ember a kissé

szoros tárat, de berakáskor be kell illeszteni a tár hátsó sínjét, majd tenyérrel felütni, mint az igazi fegyvereken szokták volt. Nem mondom, feeling-es mozdulat, adja az érzést a játékélményhez rendesen, de nem árt gyakorolni, ha valaki sűrűbben akar cserélni, mondjuk hi-cap tár híján. Egy biztos, tárat a fegyverből kiejteni senki nem fog, ez 1000 %.

Egyébként a fegyver szerelése könnyű, egy rugós csap felnyomása után az alsó részt ki tudjuk húzni a felső részből, valamint az akkumulátor is könnyedén kivehetjük töltés céljából, köszönhetően a gyors-záras, tengely mentén elforduló tusvégnek. Egyetlen furcsa dolog számomra tus meglehetős hosszúsága, ami az eredeti fegyveren is ilyen, valamint a tusvég fura íves

kiképzése, bár itt a hátralökő erő nem jelentkezik, mégis furcsa ilyet látni a nagy tűzerejű és nagy tűzgyorsaságú fegyvernél. A fegyver tekintélyes súllyal bír, teljes súlya 3264 gramm. A gearbox teli hengerrel van szerelve, műanyag csapágyakkal. Alapjában véve jól összerakott konstrukció, pontos, erős szép fegyvert kapunk a pénzünkért, amibe nem nagyon tudunk belekötni (talán csak a feliratok festése gravírozás helyett), bár aki nagyon akar, úgyis beleköt bármibe. A lényeg, hogy egy hiánypótló fegyverrel lettünk gazdagabbak, az MP-40 mellett most már az „amcsi” tábor is megkapta végre az authentikus, megfizethető árú fegyverét, ami nincs az ereje vagy a 8 mm űrmérete miatt kizárva az MASz által szervezett, II. Világháborús témájú játékokról. Részemről én nagyon vártam ezt a klasszikust, és nem kellett benne csalódnom, maximum is csak kellemesen tudtam volna. De szerintem nem csak nekem jön be nagyon, többeknek nagy szerelme még a típus. Minden hagyományőrző és tisztelő játékosnak bátran tudom ajánlani ezt a fegyvert, sőt remélem, végre valaki szervez egy szesztilalom idején játszódó játékot, ahol végre igazi elemében tudnám bevetni eme remek szerkezetet!

alien576™

ORDNANCE CORPORATION
STER,MASSACHUSETTS, U.S.A.
MADE IN CHINA

AUTO-ORDNANCE CORPORATION
WORCESTER,MASSACHUSETTS, U.S.A.
MADE IN CHINA

AUTO-ORDNANCE CORPORATION
WORCESTER,MASSACHUSETTS, U.S.A.
MADE IN CHINA
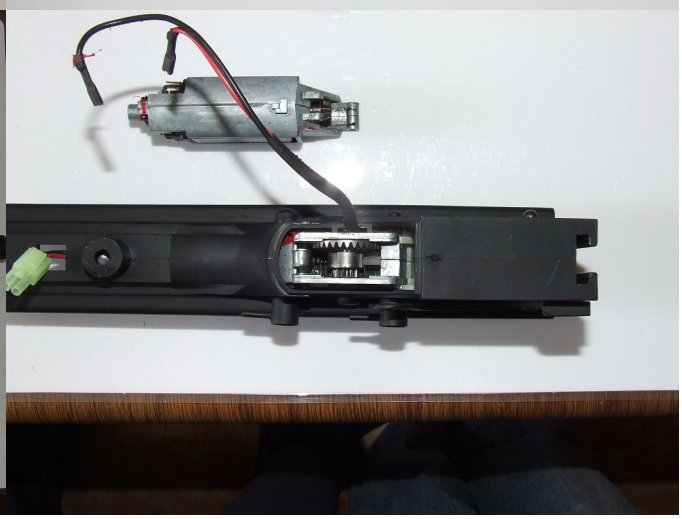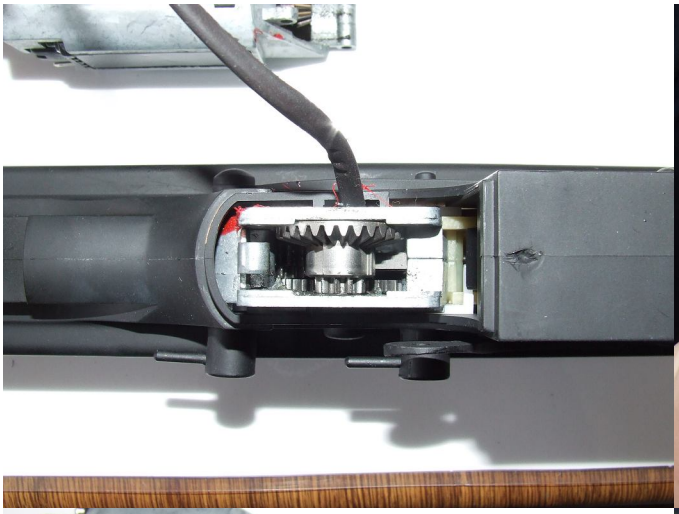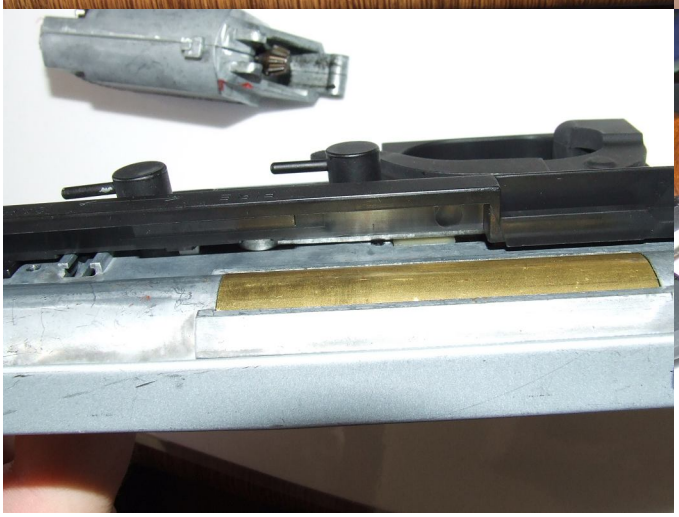
AUTO-ORDNANCE CORPORATION
WORCESTER,MASSACHUSETTS, U.S.A.
MADE IN CHINA